

Kristuksen voitto kuolemasta

”Hänet nähdessäni minä vaivuin hänen jalkoihinsa kuin kuollut. Mutta hän laski oikean kätensä päälleni ja sanoi: ’Älä pelkää. Minä olen ensimmäinen ja viimeinen, iäti elävä. Minä olin kuollut, mutta nyt minä elän, elän aina ja ikuisesti. Minulla on kuoleman ja tuonelan avaimet.” (Ilm. 1:17, 18.)

Avaintekstit:
Matt. 27:62–66;
Joh. 10:17, 18;
Matt. 27:51–53;
Joh. 20:11–29;
1. Kor. 15:5–8.

Jeesuksen ylösnousemus on keskeisellä sijalla kristillisessä uskossa. Paavali teki tämän hyvin selväksi kirjoittaessaan: ”Ellei kuolleita herätetä, ei Kristus-takaan ole herätetty. Mutta ellei Kristusta ole herätetty, teidän uskonne on pohjaa vailla ja te olette yhä syntienne vallassa. Ja silloin nekin, jotka ovat nukkuneet pois Kristukseen uskoen, ovat joutuneet perikatoon.” (1. Kor. 15:16–18.) Tarkastelemme tätä syvemmin ensi viikolla.

Niinpä vaikka Paavali korostaakin kovasti Kristuksen kuolemaa ja sitä kuinka tärkeä se oli – ”En halunnut tietää teidän luonanne mistään muusta kuin Jeesuksesta Kristuksesta, en muusta kuin ristiinnaulitusta Kristuksesta.” (1. Kor. 2:2.) – siitä ei ole meille hyötyä ilman Kristuksen ylösnousemusta. Juuri näin tärkeä Jeesuksen ylösnousemus on koko kristillisen uskon ja lunastussuunnitelman kannalta.

On kuitenkin vaikea ymmärtää, miksi Kristuksen ylösnousemus ja sen myötä meidän ylösnousemuksemme olisi niin tärkeää, jos Kristuksessa kuolleet jo nauttivat taivaan ilosta, koska ”ovat päässeet Herran luo”, kuten monet uskovat.

Tästä huolimatta tarkastelemme tällä viikolla Kristuksen ylösnousemusta ja kaikkea sitä vakuuttavaa todistusaineistoa, jonka hän on antanut meille, jotta voimme uskoa ylösnousemukseen.

SINETÖITY HAUTA

Vaikutti siltä, että Kristuksen tehtävä päättyi ja jopa epäonnistui hänen kuollessaan ristillä. Paholainen onnistui yllyttämään Juudaksen pettämään Vapahtajan (Luuk. 22:3, 4; Joh. 13:26, 27) ja ylipapit ja vanhimmat vaatimaan hänen kuolemaansa (Matt. 26:59; Matt. 27:20). Kun Jeesus oli pidätetty, ”kaikki opetuslapset jättivät hänet ja pakenivat” (Matt. 26:56), ja Pietari kielsi hänet kolmesti (Matt. 26:69–75). Nyt Jeesus makasi kalliohaudassa, jonka suu oli suljettu suurella ja sinetöidyllä kivellä ja jota roomalaissoilaat vartioivat (Matt. 27:57–66) ja demoniset voimat tarkkailivat. ”Jos hän [Paholainen] vain olisi kyennyt, hän olisi pitänyt Kristuksen lukittuna hautaan.” (12MR 412.)

Kristus oli ennustanut paitsi kuolemansa ristillä myös ylösnousemuksensa. Käyttäen itämaista inklusiivista kieltä, jossa pieni osa päivää edustaa koko päivää, Jeesus sanoi: ”Niin kuin profeetta Joonas oli meripedon vatsassa kolme päivää ja kolme yötä, niin on Ihmisen Poika oleva maan povessa kolme päivää ja kolme yötä.” (Matt. 12:39, 40.) Muissakin tilanteissa Jeesus korosti sitä, että hänet surmattaisiin, mutta kolmantena päivänä hän nousi ylös (Matt. 16:21, Matt. 17:22, 23; Matt. 20:17–19). Ylipapit ja fariseukset olivat tietoisia Jeesuksen sanoista, ja he ryhtyivät toimenpiteisiin, joiden toivoivat estävän hänen ylösnousemuksensa.

Lue Matt. 27:62–66. Miten nämä toimet tarjosivat todistusaineistoa Jeesuksen ylösnousemuksesta?

Varotoimien tarkoituksena oli varmistaa, että Jeesus pysyisi lukittuna haudassaan. Ne tekivät hänen voittonsa kuolemasta ja pahuuden vallasta vain entistä selkeämmäksi.

Kirjanoppineet olivat kuulleet Jeesuksen ihmeistä; jopa nähneet niitä itse. Ja silti he ajattelivat, että vartija haudan suulla voisi estää Jeesuksen ylösnousemuksen!

Laittaa nyt vartijat haudan ympärille siltä varalta, että mitä? Että opetuslapset saattaisivat varastaa ruumiin ja väittää Jeesuksen nousseen kuolleista? Kun ihmiset olisivat kysyneet: ”Missä ylösnoussut Jeesus on?”, heidän olisi pitänyt vastata: ”Uskokaa vain meidän sanaamme.”

Ylipappien teot osoittivat, kuinka paljon he pelkäsivät Jeesusta, jopa hänen kuolemansa jälkeen. Kenties syvällä sisimmässään he pelkäsivät, että hän voisi sittenkin nousta kuolleista.

”HÄN ON NOUSSUT KUOLLEISTA”

Kristuksen voitto Paholaisesta ja tämän pahuuden voimista varmistettiin ristillä ja vahvistettiin tyhjän haudan avulla. ”Kun Jeesus laskettiin hautaan, saatana riemuitsi. Hän uskalsi toivoa, ettei Vapahtaja enää heräisi henkiin. Hän vaati Herransa ruumista ja asetti vartijansa haudan ympärille koettaen pitää Kristuksen vankinaan. Hän oli raivoissaan, kun hänen enkelinsä pakenivat taivaallisen sanansaattajan lähestyessä. Nähdessään Kristuksen astuvan haudasta voittajana hän tiesi, että hänen valtansa päättyisi ja että hänen täytyisi lopulta kuolla.” (5AO 336.) Vaikka Kristuksen ihmisyyys kuoli, hänen jumalallisuutensa ei kuollut. Jumalallisuudessaan Kristuksella oli voima murtaa kuoleman kahleet.

Lue Matt. 28:1-6; Joh. 10:17, 18 ja Room. 8:11. Kuka oli suoraan osallisena Jeesuksen ylösnousemukseen?

Jeesus sanoi, että hänellä itsellään oli voima antaa henkensä ja ottaa se takaisin (Joh. 10:17, 18). Martalle hän sanoi: ”Minä olen ylösnousemus ja elämä.” (Joh. 11:25.) Toisissa raamatunpaikoissa hänen ylösnousemuksensa katsotaan Jumalan teoksi (Ap. t. 2:24; Room. 8:11; Gal. 1:1; Hepr. 13:20). Jopa voimallinen Herran enkeli oli osallisena tuossa mahtavassa tapahtumassa (Matt. 28:1, 2).

Matt. 28:11-15 paljastaa, miten johtajat silti typerästi yrittivät turhaan jatkaa Jeesusta vastaan taistelua. Roomalainen vartiomies kertoi johtajille ”kaiken, mitä oli tapahtunut” (Matt. 28:11). Kertomuksen mukaan vartijat oletettavasti näkivät ylösnousemuksen. Jos he eivät olisi nähneet, mitä heidän sanansa sitten tarkoittaisivat? Enkeli tuli alas taivaasta, siirsi kiven ja istui sen päälle ja vartijat pyörtyivät? Ja seuraava asia, jonka he tajusivat, oli se, että hauta oli tyhjä? Ehkä sillä aikaa, kun vartijat olivat tajuttomia, enkelit veivät Jeesuksen ruumiin pois? Tai ehkä opetuslapset veivät sen? Tai sitten sen varasti joku muu? Joka tapauksessa Jeesuksen ruumis oli poissa.

Se, että enkeli taivaasta tuli alas, miehet pyörtyivät pelosta ja hauta oli tyhjä, olisi ollut jo riittävän kiusallista uskonnollisille johtajille. Mutta se, että he ”päättivät antaa sotilaille suuren summan rahaa” (Matt. 28:12) vaientaakseen heidät, viittasi siihen, että se, mitä sotilaat olivat kertoneet heille, oli heistä syvästi huolestuttavaa. Sotilaat kertoivat tietystikin Jeesuksen ylösnousemuksesta.

MONIEN RUUMIIT NOUSIVAT YLÖS

”Sillä hetkellä tempelin väliverho repesi kahtia, ylhäältä alas asti. Maa vavahteli, kalliot halkeilivat, haudat aukenivat, ja monien poisnukkuneiden pyhien ruumiit nousivat ylös. He lähtivät haudoistaan, ja Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeen he tulivat pyhään kaupunkiin ja näyttäytyivät siellä monille.” (Matt. 27:51-53.) Mitä tämä uskomaton kertomus opettaa Jeesuksen ylösnousemuksesta ja siitä, mitä se sai aikaan?

Maa järisi Jeesuksen kuoleman merkiksi (Matt. 27:50, 51) ja hänen ylösnousemuksensa yhteydessä tuli toinen maanjäristys (Matt. 28:2). Jeesuksen kuolinhetkellä maa ”vavahteli, kalliot halkeilivat, haudat aukenivat, ja monien poisnukkuneiden pyhien ruumiit nousivat ylös. He lähtivät haudoistaan, ja Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeen he tulivat pyhään kaupunkiin ja näyttäytyivät siellä monille” (Matt. 27:51-53). Nämä pyhät herätettiin kirkastettuina Kristuksen oman ylösnousemuksen todistajina ja esikuvina niistä, jotka herätetään lopullisessa ylösnousemuksessa. Heti Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeen monet juutalaiset saivat siis vahvan todistuksen uskoa Jeesuksen ylösnousemukseen ja vastaanottaa hänet Vapahtajanaan, minkä monet tekivätkin, mm. monet papit (ks. Ap. t. 6:7).

”Toimintansa aikana Jeesus oli herättänyt kuolleita eloon. Hän oli herättänyt Nainin lesken pojan ja Jairuksen tyttären sekä Lasaruksen. Mutta näitä ei puettu kuolemattomuuteen. Senkin jälkeen kun heidät oli herätetty, he olivat edelleen kuoleman alaisia. Mutta ne, jotka Kristuksen noustessa tulivat esiin haudoistaan, herätettiin ikuisen elämään. He nousivat taivaaseen yhdessä hänen kanssaan merkkeinä hänen voitostaan haudasta ja kuolemasta. – Nämä menivät kaupunkiin ja ilmestyivät monille selittäen, että Jeesus oli nousut kuolleista ja he hänen kanssaan. Näin ylösnousemuksen pyhä totuus tuli ikuistetuksi.” (AO5 337, 338.)

Inhimillisesti ajateltuna ylipapit ja vanhimmat olivat etulyöntiasemassa. Heillä oli uskonnollinen valta kansaan nähden; heillä oli jopa valta vakuuttaa Rooman viranomaiset ja väki auttamaan heitä heidän juonissaan. He kuitenkin unohtivat, että ”Korkein on hallitsija ihmisten valtakunnassa ja että hän antaa sen kuninkuuden kenelle tahtoo” (Dan. 4:29). Ylösnousseiden pyhien olemassaolo kiisti ja mitätöi heidän valheensa.

YLÖS- NOUSSEEN KRISTUKSEN TODISTAJAT

Lue Joh. 20:11-29 ja 1. Kor. 15:5-8. Miten opetuslapset reagoivat kohdatessaan ylösnoussseen Kristuksen ensimmäistä kertaa?

Tyhjän haudan luona kaksi enkeliä kertoivat Magdalan Marialle ja joillekin toisille naisille, että Jeesus oli noussut kuolleista (Matt. 28:1, 5-7; Mark. 16:1-7; Luuk. 24:1-11). Pian Jeesus ilmestyi itse heille, ja he palvoivat häntä (Matt. 28:1, 9, 10; Joh. 20:14-18). Jeesus ilmestyi myös Pietarille (Luuk. 24:34; 1. Kor. 15:5) ja Emmauksen tiellä kulkeneille kahdelle opetuslapselle, joiden sydän hehkui innosta hänen puhuessaan heille (Mark. 16:12; Luuk. 24:13-35). Jeesuksen tullessa yläsaliin opetuslapset olivat aluksi peloissaan, mutta sitten ilo täytti heidät ja he ihmettelivät kaikkea tapahtunutta (Luuk. 24:33-49; Joh. 20:19-23). Viikkoa myöhemmin Jeesus tuli samaan huoneeseen lukittujen ovien läpi, ja silloin Tuomaskin usko (Joh. 20:24-29).

Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen välisen 40 päivän aikana Jeesus ”ilmestyi samalla kertaa yli viidellesadalle veljelle” (1. Kor. 15:6) ja Jaakobille (1. Kor. 15:7). Jeesus liittyi joidenkin opetuslasten seuraan Galileanjärven rannalla ja söi aamiaista heidän kanssaan. Siellä hän kävi keskustelun Pietarin kanssa (Joh. 21:1-23). Jeesus on saattanut ilmestyä muillekin (Ap. t. 1:3) ennen taivaaseen astumistaan (Luuk. 24:50-53; Ap. t. 1:1-11). Myös Paavali piti itseään ylösnoussseen Kristuksen silminnäkijänä, sillä Kristus ilmestyi hänelle Damaskoksen tiellä (1. Kor. 15:8; vrt. Ap. t. 9:1-9).

Kun opetuslapset kertoivat Tuomakselle, joka ei ollut ollut paikalla, että he olivat nähneet Herran, hän vastasi: ”Jos en itse näe naulanjälkiä hänen käsissään ja pistä sormeani niihin ja jos en pistä kättäni hänen kylkeensä, minä en usko.” (Joh. 20:25.) Myöhemmin Jeesuksen ilmestyessä uudelleen opetuslapsille, joiden joukossa Tuomaskin nyt oli, Jeesus sanoi tälle: ”Ojenna sormesi: tässä ovat käteni. Ojenna kätesi ja pistä ne kylkeeni. Älä ole epäuskoinen, vaan usko!” (Joh. 20:27.) Silloin Tuomas tunnusti: ”Minun Herrani ja Jumalani!” (Joh. 20:28.) Jeesus sanoi: ”Sinä uskot, koska sait nähdä minut. Autuaita ne, jotka uskovat, vaikka eivät näe.” (Joh. 20:29.)

Vaikka et ole itse nähnyt ylösnoussutta Jeesusta, mitä muita syitä sinulla on uskoa häneen?

ESIKOISENA KUOLLEIDEN JOUKOSTA

Lue 1. Kor. 15:20 (UT2020) sen valossa, mitä 5. Moos. 26:1-11 kerrotaan. Missä mielessä Paavali viittasi ylösnouseeseen Kristukseen esikoisuhrina?

Ensihedelmän uhri oli israelilaisten maanviljelykseen liittyvä tapa, jolla oli syvä uskonnollinen merkitys. Se oli pyhä tunnustus siitä, että Jumala on armollinen antaja, joka oli uskonut taloudenhoitajilleen maan, jossa sato kasvoi ja oli valmis korjattavaksi (2. Moos. 23:19; 2. Moos. 34:26; 3. Moos. 2:11-16; 5. Moos. 26:1-11). Ensihedelmä oli merkinä siitä, että satokausi oli alkanut, ja samalla se paljasti, millainen sato oli laadullisesti odotettavissa.

”Paavalin kutsuessa Kristusta ensihedelmäksi (kreik. *aparkhē*) hän käytti maatalouden kielikuvaa osoittaakseen, että meistä tulee Kristuksen kaltaisia. Kuten kypsytyn sadon ensimaistiaiset osoittavat, millainen lopusta sadosta tulee sen lajin osalta, samoin Kristus ensihedelmänä osoittaa, millaisia ylösnousemusruumiimme tulevat olemaan, kun Jumala viimeisessä sadonkorjuussa herättää meidät kuolleista ja ottaa luokseen.” – Wayne Grudem, *Systematic Theology* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 1994), s. 615.

Jeesus nousi haudasta kirkastetussa ruumiissa, mutta hänessä näkyivät ristiinnaulitsemisen merkit (Joh. 20:20, 27). Tulevatko Jumalan ylösnousseet lapset samalla tavoin aina kantamaan kärsimystensä merkkejä? Tuleeko apostoli Paavali aina kantamaan kirkastetussa ruumiissaan pistävää piikkiä (2. Kor. 12:7) ja Jeesuksen arpia (Gal. 6:17)?

Kuolemaansa asti Paavali ”oli aina kantava ruumiissaan Kristuksen kirkkauden merkkejä, silmissään, jotka taivaallinen valo oli sokaissut [ks. Ap. t. 9:1-9].” (LH 214.) Tämä ei tarkoita, että hän tai kukaan muukaan kirkastetun ruumiin saanut herätettäisiin kuolleista omine kärsimyksen merkkeineen (vrt. 1. Kor. 15:50-54). Kristus sen sijaan ”tulee aina kantamaan häneen kohdistuneen julmuuden merkkejä. Jokainen naulan jälki kertoo tarinaa ihmisen lunastuksesta ja siitä kalliista hinnasta, jolla se ostettiin” (Ellen G. White, *Early Writings*, s. 179).

Kristuksen arvet takaavat, että meidän arpemme pyyhittään pois ainiaaksi.

Mitä tämä kertoo Jumalan halusta pelastaa meidät?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen G. White, *Alfa ja omega*, osa 5, s. 321–357 tai *Aikakausien Toivo*, s. 738–771 tai *Rakkaudella Isältä*, s. 572–600.

Nykyajattelussa ei uskota Jeesuksen ylösnousemukseen. Historiallinen todistusaineisto on kuitenkin niin vahvaa, että niidenkin, jotka eivät hyväksy ylösnousemusta, on pakko myöntää, että monet ihmiset *uskoivat* nähneensä ylösnoussseen Jeesuksen. Siten suurin osa ylösnousemuksen vastaisista näkökannoista on yritystä selittää, mikä olisi voinut saada kaikki nämä eri ihmiset uskomaan, että he olivat nähneet ylösnoussseen Kristuksen.

Jotkut väittävät, että kaikki opetuslapset saivat hallusiinaatioita ylösnouksesta Jeesuksesta; toiset taas sanovat, että Jeesus ei ollut todellisuudessa kuollut, vaan oli vain menettänyt tajuntansa, ja sitten hän virkosi jälleen, kun hänet oli otettu alas ristiltä, ja kun hän ilmestyi uudelleen, hänen seuraajansa ajattelivat hänen nousseen kuolleista. Jotkut ovat (uskokaa tai älkää) väittäneet jopa, että Jeesuksella olisi ollut kaksoisveli, jota opetuslapset luulivat ylösnoussseeksi Jeesukseksi. Ihmiset joutuvat turvautumaan tällaisiin väitteisiin yrittäessään kumota sitä. Koska ylösnousemus itsessään on niin tärkeä, meidän ei pitäisi olla yllättyneitä kaikista niistä hyvistä syistä, jotka meille on annettu uskoa siihen.

”Ristiltä kaikunut huuto ‘se on täytetty’ kuului kuolleittenkin korviin. Se tunkeutui läpi hautakammioitten seinien ja kutsui nukkuvia nousemaan. Näin tapahtuu silloinkin, kun Kristuksen ääni kuuluu taivaasta. Se ääni tunkeutuu hautoihin ja avaa hautakammiot, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös. Kristuksen noustessa ylös aukeni vain muutamia hautoja, mutta kun hän tulee toisen kerran, kaikki vanhurskaat kuolleet kuulevat hänen äänensä ja astuvat esiin kirkkauteen ja kuolemattomuuteen. Sama voima, joka herätti Kristuksen kuolleista, on herättävä hänen seurakuntansa ja kirkastava sen yhdessä hänen kanssaan yli kaikkien valtojen, voimien ja jokaisen nimen, joka mainitaan ei vain tässä vaan myös tulevassa maailmassa.” (5AO 338.)

Keskustelunaihe:

”Se on täytetty” (Joh. 19:30) ja ”hän on noussut kuolleista” (Matt. 28:6) ovat ehkä kaksi kaikkein merkityksellisintä lausuntoa, jotka on koskaan ilmaistu. Miten ne täydentävät toisiaan lunastushistoriallisesti ajateltuna? Mitä suurta toivoa nämä sanat antavat meille?